

מסורת הש"ס

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

ע.

עין משפט
נר מצוה

א [מיי] פ"ד מהל' דעות
הלכה ב:]
ב [מיי] שם:
ד ג [מיי] פ"ד מהלכות
דעות הלכה טו:
ה ד [מיי] שם הלכה א
[והלכה טו]:
ו ה ד [מיי] שם הלכ' יט
טו"ע א"ח סי' רמ
סעיף טו:
ז ח [מיי] שם הלכה ג:
ח ט [מיי] שם הלכה יח:
ט י [מיי] שם הלכה יט
טו"ע א"ח סי' רמ
סעיף יד:
י כ [מיי] שם הלכה יח:

לעזי רש"י

פשוט"ר. מעיר.
קריפ"א. ערות. התבוננות
שיריים.
קרי"ג. כרכום.
שבי"ל [שיב"ל].
משושה. גדר שחום.
סינשא [איש"א].
דאגה.
אילנדרא [אלינדר"א].
כוסבר.

מוסף תוספות

א. וכן משמע. מפני
שלא היה בקי ברפואות
עשה כן. מוס' ע"ז כו: ד"ה
לפוקי. ב. [ד]התם שייך
טפי מגדל בן לע"ז. מוס'
הל"ש ע"ש שמצא מרש"י
במס' ע"ז דף ט: דכסבר שרי.

ר'ב שימי בר אשי עבד ליה לההוא עובד כוכבים ב'. הקשה ה"ר
אלחנן אמאי לא אסור לרפואה העובד כוכבים כדאמרין (ס'
בפ' אין מעמידין (ע"ז דף טו). גבי מילדת ומניקה אפילו בשכר
לפי שמגדלו לעצדות כוכבים ואור"י דשמה כדי להתחכם ברפואה
שרי כדי שידע לרפאות ישראל ע"י
כן א"ר העובד כוכבים היה יודע
שהיה בקי ברפואה זאת ושרי משום
איבה או שמה לא שייך כאן מגדל
בן לעצדות כוכבים כמו צמלדת
ומניקה ב' (ס'): דרך ועון. דאגה העון
א"נ עונש העון: חמשה קרובין
למיתה אבל ועמד ב'. משמע
אפילו עושה אחד מהן בלעד מדלא
קאמרין עלה דעעין כסדרן:
דקתי

ויבורא מוחיא לא חי אדחכי והכי נשקיה רביעיתא דחלא (א) שמוג אפשר
דחי פורתא ומפקיד לביתיה א"ר יהושע בן לוי אכל בשר שורי בלפת
ולן בלבנה בלילי י"ד או ט"ו בתקופת תמוז אחזתו אחילו תנא והממלא
כריסו מכל דבר אחזתו אחילו אמר רב פפא אפי' מתמרי פשיטא סד"א
הואיל (א) ואמר מר תמרי משבען ומשחנן ומשלשן ומאשרן ולא מפנקן
אימא לא קמ"ל (א) מאי אחילו א"ר אלעזר אש של עצמות מאי אש של
עצמות אמר אביי אש גרמי מאי אסותיה אמר אביי "אמרה לי אם
כולהו שקיני תלתא ושבעא ותרסר והאי עד דמתסי כוליהו שקיני אליבא
ירקנא והאי בתר דאכל ושתי ועייל לבית הכסא ונפיק ומשי ידיה ומייתו
ליה בונא דשתיתא דמלפחי ובונא דחמרא עתיקא וניגבלינהו בהדי הדדי
וניכול וניכרוך בסדיניה וניגיה וליבא דנוקמיה עד דקאי מנפשיה וכי קאי
לישקליה לסדיניה מיניה ווא לא הדר עילויה (א) אמר ליה אליהו לר' נתן
אכול ג' שליש ושתי שליש (א) והנה שלישי לכשתכעוס תעמוד על מילואך
תני ר' חייא הרוצה שלא יבא לידי חולי מעיים יהא רגיל בטיבול קיין
וחורף יסעודתך שהנאתך ממנה משוך ידך הימנה יואל תשהה עצמך
בשעה שאתה צריך לנקבך אמר מר עוקבא האי מאן דשתי טיליא
חיורא אחזתו ויתק רב חסדא שיתין מיני חמרא הוו מעליא דכולהו
סומקא ריחנתא גריעא דכולהו טיליא חיורא אמר רב יהודה האי מאן
דיתבי בצפרני ניסן גבי נורא ושייף משחא ונפיק ויתבי בשמשא אחזתו
ויתק תנו רבנן ה"הקז דם ושימש מטתו הוויין לו בנים ויתקין הקיזו שניהם
ושימשו הוויין להן בנים בעלי ראתן אמר רב פפא לא אמרן אלא דלא
טעים מידי אבל טעים מידי לית לן בה אמר רבה בר רב הונא יבא מן
הדרך (א) ושימש מטתו הוויין לו בנים ויתקין תנו רבנן (א) הבא ביה הכסא
אל ישמש מטתו עד שישעה שיעור חצי מיל מפני ששרד בית הכסא
מלוה עמו ואם שימש הוויין לו בנים נכפים תנו רבנן והמשמש
מטתו מעומד אוחותו עוית מיושב אוחותו (א) דלריא היא מלמעלה והוא
מלמטה אוחותו דלריא מאי דלריא אמר רבי יהושע בן לוי סם דלריא
דרדרא מאי דרדרא אמר אביי מוריקא דחוחי רב פפא אלים ובלע ליה
רב פפי אלים ושדי ליה אמר אביי מי שאינו בקי בדרך ארץ ליתי ג'
קפיז קורטמי (א) דחוחי ונידוקינהו ונישליקינהו בחמרא ונישתי (א) אמר רבי
יוחנן הן הן החזירוני לנערותי: שלשה דברים מכחישים כחו של אדם
ואלו הן פחד דרך ועון פחד דכתיב ילבי סחרחר עזבני כחי דרך
דכתיב ענה בדרך כחי עון דכתיב בשל בעוני כחי: שלשה דברים
(א) מתיזין גופו של אדם ואלו הן האכל מעומד ושתה מעומד ושימש מטתו
מעומד (א) חמשה קרובין למיתה יותר מן החיים ואלו הן אכל ועמד שתה
ועמד הקיז דם ועמד ישן ועמד שימש מטתו ועמד: ששה העושה אותן
מיד מת ואלו הן הבא (א) בדרך ונתייגע (א) הקיז דם ונכנס לבית המרחץ
ושתה ונשתכר וישן על גבי קרקע ושימש מטתו אמר רבי יוחנן והוא
שעשאו כסידרן אמר אביי כסידרן מת שלא כסידרן חליש איני והא מעורת
עבדה ליה לעבדה תלת מינייהו ומית ההוא כחוש הוה: (א) שמונה
רובן קשה ומיעוטן יפה ואלו הן דרך ודרך ארץ עושר ומלאכה יין
ושינה חמין והקזת דם שמונה ממעטים את הזרע ואלו הן המלח
והרעב והנתק בכייה ושינה על גבי קרקע וגדגדניות וכשות שלא בזמנה
כשם שקשה למטה כפלים כך יפה למעלה כפלים אמר רב פפא
למטה

ענכי חללא. ענכי גפן המודלת דקל: לחזינא. ילפת: חיטי
ארזינא. חטין גסים: אמרא חדא. על צרול של פשוטי"ר חדש:
ונישוף. ימשח: לדבר אחר. זרעת: באלוני פרסאי. (א) וכו' וכו'
של פרסיים שמרפין אותן במי סם המות: דמפקיד אצטיה. לוואה
על נכסיו: חלא יא שמוג חומץ חרף:
מל דבר. שהוא טוב לו ומתוך לחיכו
ואוכל ממנו כל תאוותו מציאו לידי
חולי ששמו לחילו: הואיל ואמר מר.
שהממרים יפין לגוף כל כך: משחנן.
מחממות: משלשן. משלשלת:
מאשרן. נותנות כח: ולא מפנקן.
אין מתענגות את הלז להיות איסטנים
ואע"פ שהן מתקוות: כל שקייני. כל
משקין שלדס שותה לרפואה יש להן
מנין ימים לשמותם יש מהן ג' יש
מהן ז' יש מהן י"ב: בונא דשתיא
דנפחא. מלא אגרוף מן שתיא
שם מאכל העשוי מקמח עדשים
ומלח: ונכרוך גופיה נכדיניס.
כדי שיתחמם גופו ויזיע: וליכא
דנוקמיה. ולא יהיה אדם שיקלנו
לפי שזיעה יפה לו: אכול שליש.
מלא מעין שליש ושתה שליש והנה
שליש צטקן ריקס: ולנשתכעוס.
וימלא צטקן כעס תעמוד על מילואך
אצל אס תמלא מעין אכילה ושתיה
לנשתכעוס תבקע: נטיבול. לטבול
(א) צחומן או פת ציין: שהנאתך.
שערה כך: משוך ידך הימנה.
שלא תמלא את כריסך: טיליא.
יין רע: ויסק. חלשות: ריחנתא.
שיש לו ריח טוב מאד: צלפרני.
לצקרים: הויין לו. אס נשתכרה
באותו תשמיש: צעלי ראסן. חלשים
הרבה מחמת שיש להן שרץ במוח
כדאמרין בכתובות (דף עו:): דלא
טעים מידי. צין הקזה לתשמיש:
נכפיה. נופלין מאותו חולי: עוית.
קריפ"א: סם דלריא. סם רפואתה
של דלריא דרדרא שמה: קורטמי
ג' דחוחי. קרו"ג הגדל בקרקע מנובל
צוצל הללן: מוריקא דחוחי. קרו"ג
הגדל בגדר של הזימי שקורין צצ"ל:
אליס. לועס צשיניו: צדך ארץ.
שחין לו כח לשמש: קפיוא. כלי
מחצין ג' רביעיות: דנוקמיה.
יתכסם הק: לנערותי. נשתמיש:
פחד. דאגה שדואג על דבר העתיד
כגון טירוד מוונות או פחד אויב
וקורין סיינש"א: סחרחר. מוקף
דאגה: אכל ועמד. מיד קודם
שהיה מעט: העושה אותן. כולן
כאחת: מעורס. סם אשה: ומיעוטן
יפה. כשם לאדם מעט מהס יפה
לגופו לרפואה ועוד שיהא לו קצת
משל יפה לו כלום: אצל רובן קשה.
כשם לו הרבה: דרך. להלך בדרכים:
ודרך ארץ. תשמיש: עושר. מיעוטו
יפה ורובו קשה שמכילו מת"ת ומגזיה
לצבו: חמין. לחמוץ ולשתות: נפק.
זרעת: גדגדניות. (א) איילנדר"א: שלא
בזמנה. לקמיה מפרס: והקזת דם
למטה. היא ממעטת כפלים בכולן:
למטה

א) וני' העירין ערך לכן
בלונבי פי' המוסף שכן
בגלן יוני קורין ליומם
לונבי. א) וני' יב:
א) ליל שמגזי כ"ה בדפורי
ובתשעה רב שירא גלון
פי' שער חלא שמגזי ופי'
שחא מיהא מין חומץ חרף
ומשמעותה מין חומץ חרף
מאור. א) ד) ככמי' טוסף:
שמגזי. א) כחמות י:
ו) כרכות לב. א) וקדושין
לא: וס' (א) בעירן ערך
פלג טוסף: ופלגו ליה ופי'
ואוסרין אותן. ט) ככמי'
ובעירן חלא מיעות והנה
שלש. א) כחמות טו: מה'
ה. א) סי' ב' צלפרני.
א) נמכת כלה. א) יא) צלפרני
אלייא פי' מפקיד ערוך
ערך פקא. יא) צלפרני.
רש"ש. טו) שבת ק"א.
טו) נמכת אלייא ורבה חלפת
מתירין ור"א בעירן
ובע"א. יא) שבת קטנ:
יח) ככמי' מן הדק.
יט) מוס' ד"א רבה פי'
כרכות לב. ע"ש. א) פי'
רומת. א) צלפרני שמגזי.
כא) צלפרני פת כחמות.
גא) בדפורי דחוחי.
דא) ככמי' טוסף: כמו
ודע גא. כא) בדפורי
כדאמר. כו) וני' ע"ש מוס'
ע"ז כו: ד"ה לפוקי.

תורה אור השלם

1. לפי סדרהר עובני
כדי ואור ענין גם הם אין
אחרי. תהלים לח א'
2. ענה בדרך כחי קצר
קצר. תהלים קב כד
3. פי' כלו כגון חיי
רשונתי באגדה כשל
בעוני כחי ורצמי
עששה. תהלים לא יא

גליון הש"ס

גמ' אכול שליש ושתי
שליש וכו'. ע"י נדה דף כד
ע"כ מד"ה אצלנו:

מוסף רש"י

ויבורא. זירעא (ע"ז)
דחלא שמוג.
חומץ חוק אגרי"א צלע"א
(שם) וכו' שחנן. מחממות.
ומשלשן. שלשן.
ומאשרן. מחזיקות כח
כמו (ישעיה א) אשור
חמון. ולא מפנקן. אין
מרבית אטעניסא על הלז.
וטלן לשכח (כתובות י').
אש גרמי. מולי"ר צלע"א
(וכרכות לב). ויתקין.
חלשים (כתובות עו: נדה
(י'). בעלי ראתן. שרץ
יש לו צמחון (שם) חלשים
יותר מדי שיש להם שרץ
בנפול (נדה יא'). הן
הן החזירוני לנערותי.
הרפואות האמורות למי
שאינו כחוש בתשמיש לאחר
שקנתי החזירוני אותן
רפואות לנערותי לתשמיש
(שבת ק"א). אבל ועמד.
מהר לעמוד פתאום אחר
שחלל שובעו (שם קטס:).